

Dingsdag

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCE GELDERLAND.

Alsdaartoe bij besluit van Zijne Majesteit, van den 16den October 1834, No. 75, gemagtigd, zijn voornemens, op Vrijdag den 13den Februarij 1835, des voormiddags ten twaalf ure, op het Gouvernements-Gebouw binnen Arnhem, publiek te doen inzetten, en op den 27sten Februarij daarna, finaal te verkoopen:

- 10. Een HUIS en ERF, staande en gelegen binnen Arnhem, in de Putsteeg, letter A, No. 258, tusschen het Erf van GERHARDS en het natemelden perceel, bevattende hetzelfde Huis vier WONINGEN, thans bij de week aan J. LARIAN, M. BEEKS, Wede. MEINDERS en J. GOOSSEN verhuurd.

De Conditiën van Verkoop zijn, van nu af, te lezen ter Griffie van het Provinciale Gouvernement van Gelderland, en naderè aanwijzing te bekomen bij den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat FER-RAND, te Arnhem.

Arnhem, den 21sten Januarij 1835.

De Gedeputeerde Staten voornemend, VAN HEECKEREN VAN KELL. Ter ordonnantie, De Griffier der Staten, M. J. VITRINGA.

FRANKFORT, den 23sten Januarij.

Berigten uit Egypte van den 1sten December melden, dat Mehemed-Ali, die er weder gezond en frisch uitziet, te Cairo is aangekomen. Na Alexandria verlaten te hebben, heeft hij zich eenigen tijd te Delta opgehouden. Hij schijnt aldaar nog vele mannelijke ingezetenen opgemerkt te hebben, daarbij in deze provincien op nieuw 9000 man heeft doen ligten. Ook heeft hij de Nasirs (beaunders) dezer districten strenge rekenschap afgevorderd, en eenige vrouwen bevondene laten ophangen. Te Cairo heeft hij dagelijks de onderscheidene nieuw opgerigte scholen bezocht, en tegen de in Alexandria uitgebrokene pest krachtadige maatregelen van voorzorg genomen. Zijn zoon, Ibrahim-pacha, is op de nieuwe, onlangs in Engeland vervaardigde stoomboot uit Syrie teruggekeerd. Na eene veertigdaagsche quarantaine te Damiette, wordt hij te Cairo verwacht; aldaar werden reeds in het laatst van November vele toebereidselen tot zijne ontvangst gemaakt. De terugkomst van den opperveldheer in Egypte wordt beschouwd als een zeker bewijs van de herstelde rust in Syrie, en deze is een gevolg van de weldadige besluiten van Mehemed-Ali, tijdens zijn kortstondig verblijf in dit land, als wanneer hij wel heeft leeren inzien, dat het voor alsnog onmogelijk is, om Syrie even als Egypte te regeren. Hoe veel aan de Syriërs werd toegegeven, is in Egypte niet stellig bekend; doch hun hoofdbezwaar, dat zij, even als de Egyptenaren, allen tot soldaten gemaakt werden, schijnt uit den weg te zijn geruimd. Ook zijn, in deze landen eenigzins verligt gebleven. Dat men hen echter onder de meest onverschilligheid niet vertrouwt, blijkt daaruit, dat men bij voortdureng een groot aantal troepen in hun land laat. De maarschalk Marmont reist tegenwoordig in Egypte onder bescherming van Oostenrijk. Ten gevolge der door hem medegebrachte aanbevelingsbrieven van den prins van Metternich, werd hij door den onder-koning met de meeste onderscheiding ontvangen, terwijl terstond orders werden uitgevaardigd, om hem overal de eer van een pacha te bewijzen; iets, dat tot dus verre nog geen Christen is te beurt gevallen.

Te Worms heeft men gedurig, inzonderheid sedert het Hambacher feest, en ook ditmaal weder, leden van den landdag benoemd, die als vijandig tegen de groot-hertogelijk Hessische regering gezind beschouwd worden. Er is in die stad een gerucht in omloop gekomen, dat de regering dien ten gevolge het garnizoen van daar wegnemen, en ook het gymnasium verleggen zoude. Dit zou een gevoelig nadeel voor de stad wezen, en een aantal burgers heeft zich daarover niet weinig ongerust gemaakt. Het gevolg is geweest, dat men is overgegaan tot het teekenen van een adres aan den groot-hertog, waarbij men zijn leedwezen over de gedane verkiesingen betuigt, maar tevens te kennen geeft, hoe zij het werk zijn eener factie, welke zich van de stemmen van den geringeren stand, door allerlei middelen, heeft weten meester te maken.

Dit adres is door 160 burgers ondertekend geworden, en door eene deputatie aan den groot-hertog overhandigd. Naar hetgeen men nu daarop trent vernomen heeft, is het wel niet waarschijnlijk, dat de regering zulke voornemens is geweest om de stad Worms van de voordeelen van een garnizoen en een gymnasium te berooven, maar zou men echter moeten vreezen, dat zulks wellicht gebeuren zou, wanneer in die stad bij voortdureng afgevaardigden van den bedoelden stempel mogten verkozen worden.

BERLIJN, den 20sten Januarij.

Zijne Majesteit de Koning heeft den graaf van Maltzan, tot dus verre buitengewone gezant en gevolmagtigd minister bij het Nederlandsche hof, in gelijke hoedanigheid bij het Oostenrijksche hof benoemd. De gemelde graaf is reeds uit 's Gravenhage alhier teruggekeerd. De graaf van Wjlich en Lottum, tot dus verre buitengewone gezant en gevolmagtigd minister bij het Siciliaansche hof, zal hem bij het Nederlandsche hof vervangen.

WARSCHAU, den 16den Januarij.

Alhier is onlangs een jonge Turk gedoopt. Hij heeft den naam van Michael Warnenski ontvangen. Hij is te Konstantinopel geboren en heet Mehemed-Hassan. Zijne ouders hadden een koffijhuis, en toen de zoon 14 jaar oud was, gaven zij hem onder de janitsaren, bij welken hij drie jaren bleef. Toen de oorlog met Rusland begon, koos de Sultan 17 vrijwilligers uit dit korps uit, tot welken ook dezen Mehemed behoorde. Bij Varna werd hij door de kozakken gevangen genomen, en een Russisch kolonel, een Griek van geboorte, die vroeger met de ouders van den jongen Turk vriendschappelijk had verkeerd, nam zich zijner aan, en stelde hem den grootvorst Michael voor; deze zond hem dadelijk naar het schip Paris, waarop de Keizer zich bevond. Op de vraag van Zijne Majesteit, of hij in Rusland wilde blijven, antwoordde Mehemed met blijdschap ja. Hij ontving daarop van den Keizer milde geschenken en werd naar Warschau aan den grootvorst Konstantijn gezonden. Sedert bleef hij steeds te Warschau. Den naam van Michael nam hij aan, tot aandenken van het minzame onthaal van dezen grootvorst; en den naam Warnenski ter herinnering, dat hij te Varna allereerst de liefderijke gezindheid der christenen leerde kennen.

LONDEN, den 21sten Januarij.

De zich hier bevindende baron Zuylen van Nyevelt, de Nederlandsche bijzondere gevolmagtigde gezant bij ons gouvernement, heeft gisteren met den heer R. Peel een zeer lang onderhoud gehad. Enkele dagen vroeger heeft gemelde gezant aan het bureau der kolonien met den graaf van Aberdeen eene tweede bijeenkomst gehouden.

Graaf Granville, onze jongst uit Parijs teruggeroepen en reeds in deze hoofdstad aangekomen afgeant, heeft gisteren bij den heer Peel, onzen eersten minister, een bezoek afgelegd. Laatstgenoemd kabinetslid heeft eergisteren, even als in de laatste weken herhaalde malen heeft plaats gevonden, met den aartsbischop van Canterbury, den bisschop van London en andere voorname geestelijken, aan deszels verblijf in Downing-street, eene bijeenkomst gehouden, welke, naar men verzekert, in betrekking staat tot den maatregel van kerkhervorming, welke door Zr. M. tegenwoordige ministers binnen kort aan het parlement zal voorgedragen worden.

Te Dublin zijn O'Connell en Ruthven ten laatsten, met eene zeer geringe meerderheid boven de ministeriele kandidaten, verkozen.

PARYS, den 23sten Januarij.

Sedert eenigen tijd is in de dagbladen veel geschreven van vorderingen van voor 1814, welke Rusland, namens Polen, ten laste van Frankrijk zoude inbrengen. Daarop is in de ministeriele bladen een artikel geplaatst, volgens hetwelk het in dezen alleen zake is van onverschillige wederzijdsche schuldvorderingen, na het alliantie-traktaat van Tilsit en tijdens het verblijf der Fransche legers in het hertogdom Warschau ontstaan. De heer Isambert heeft uit dit artikel aanleiding genomen, om in de kamer der afgevaardigden aan te kondigen, dat hij de ministers rekenschap nopens deze zaak zoude afvragen. Deze schenen bereid, om dadelijk alle inlichtingen te geven; maar de heer Isambert heeft verlangd, zijne aanvraag tot Maandag te mogen uitstellen. De heer de Rigny, minister van buitenlandse zaken, heeft voorloopig aangemerkt, dat het hier geldt de uitvoering van een bijvoegsel tot het traktaat met de geallieerde mogendheden van 1814, bij het traktaat van 1815 bevestigd, en dat uit de bedoelde vereëning geenerlei bezwaar voor de Fransche schalkist zal voortvloeijen. Van de zijde der oppositie is betveerd, dat alle zoodanige vorderingen bij de conventie van 1818 afgedaan waren, hetwelk door het ministerie wordt betwist, daar omtrent de bedoelde zaak, betreffende het hertogdom Warschau, eene uitzondering is gemaakt. De oppositie leeft in de verwachting, het ministerie met het Amerikaansche traktaat te zullen kasnen dwarshoemen, en schijnt deze Poolse zaak ook als een hulpmiddel daartoe te beschouwen. Men mag zeggen, dat de oppositie zich niet tegen het Amerikaansche traktaat verzet, omdat zij de vorderingen van Noord-Amerika onbillijk acht, maar omdat zij daarin een middel meent te zien, om het ministerie te doen vallen, gelijk de heer de Broglie, gewezen minister van buitenlandse zaken, die het traktaat teekende, er door gevallen is, tot genoegen van degenen, wien hij bitterlijk was en die anders waarschijnlijk geene bezwaren tegen het traktaat zonden ingebracht hebben. De vijandig ge-

